

התכוונות למוצאי שבת לנשמ"ה תשע"ד – טל שריאל

הבדלה.
ההבדלה מאפשרת את המעבר מהשבת אל ימות השבוע.
מעולם הקודש והרוח לעולם של חולין, לעולם של מעשה.
אנחנו נמצאות ברגעים אחרונים של שבת לנשמ"ה.
שבת שהיא מקום וזמן לנשמה, לרוח, לנפש.
שבת שהיא מקום וזמן לנשימה, לרוגע, להתרגשות, להתחדשות.
סיון הר שפי בשירה המקסים 'איזון עדין' כותבת

אֶת הַשַּׁבָּת שְׁלָנוּ...
מְחַזְקִים שְׁנֵי גְרוֹת.
אֶבֶל בְּסוּפָה נְהִיִּים אֶחָד.
שְׁתֵּי פְתִילוֹת בְּנֵר אֶחָד
לְהַתְחַלָּה חֲדָשָׁה.

בספר משלי נאמר "נר ה' נשמת אדם" (משלי כ', פסוק כ"ז) - הנר הוא ביטוי לנשמה.
גם כאן - את השבת לנשמ"ה, השבת שלנו, של ניגון נשים, התחלנו בהדלקת נר
אישית - כל אחת הגיעה מביתה שלה, כל אחת מרוכזת עם עצמה, עם מחשבות
משלה, עם ציפיות משלה, עם התרגשות מחד וחששות מאידך אותם היא מביאה
לכאן.

והנה מגיעה לה שעת ההבדלה. שעה שבה הפתילות של הנר משתרגות זו בזו, נהיות
לשדרה אחת של כח, של אור גדול ושל אש גדולה, חזקה, חמה. והתחושה במעגל
הזה היא תחושה של יחד, של כח, של עוצמה נשית מיוחדת.
בברכת היין - נודה ונברך על טעמיה המיוחדים של שבת לנשמ"ה. טעם של קדושה,
טעם של רוח, טעם של לימוד, טעם של תפילה, טעם של לבד, טעם של ביחד.

בברכת הבשמים - ניפרד מניחוחה המיוחד של השבת הזו ונברך כי נצליח להפיץ
משהו מהריח המיוחד הזה לסובבים אותנו במהלך ימות החול והשבתות הבאות של
השנה.

בברכת מאורי האש - ניפרד מהאור והאש הבוהקים של השבת ונתפלל שימשיכו
ללכת אתנו ולחזק אותנו, בכל רגע בו נזדקק להם.

נודה על שבת של אורה ושמחה וששון ויקר. כן יהיו לנו רבות כאלה.

שבוע טוב